О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 1271

гр. София, 17.03.2014 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 11 състав,** в закрито заседание на 17.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **8737** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е било образувано е по жалба на В. А. Д., действаща като [фирма] с ЕИК по Булстат:[ЕИК], против Ревизионен акт № [ЕГН]/07.05.2012 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП-гр.С., в частта, потвърдена с решение № 1739/17.07.2012г. на Директора на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. (с актуално наименование "Обжалване и данъчно-осигурителна практика") при ЦУ на НАП.

С Решение № 5200 от 24.07.2013 г. правният спор по делото е разрешен с отмяна на Ревизионен акт № [ЕГН]/07.05.2012 г. на ТД на НАП-гр.С. и осъждане на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП да заплати на В. А. Д. ЕГН [ЕГН] действаща като [фирма] с ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски по делото в размер на 450 лв.

Със същото решение дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП, с адрес: [населено място], [улица], е осъдена да заплати в полза на Административен съд-София град сумата от 100 лв., представляваща допълнително възнаграждение за вещо лице по делото. Този резултат е постановен въз основа на констатираното от Съда обстоятелство, че жалбоподателят не е внесъл определеното в с.з. на 17.06.2013 г. допълнително възнаграждение за вещото лице от 100 лв. Съдът е изложил мотиви, че с оглед изхода на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на АССГ и тази сума. Решението е влязло в сила на 15.08.2013 г.

С платежно нареждане за плащане към бюджета № М01030/24.07.2013 г. (л.151) сума в размер на 100 лв. е внесена по депозитната банкова сметка на АССГ за вещи лица, свидетели и гаранции - BG04 BNBG 9661 3300 1783 01. Наредител по платежното нареждане е "В." с ЕИК по Булстат:[ЕИК]. Въз основа на молба от 19.07.2013 г. от вещото лице А. Д. Ф.-П. (л.142) така внесената сума и й изплатена с РКО, за което е направено отбелязване с дата 27.08.2013 г. на гърба на л.152 по делото.

За събиране вземането на АССГ по влязлото в сила решение срещу дирекция

"Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-гр.С. при ЦУ на НАП е изпратена покана за доброволно изпълнение по чл.182, ал.1 от ДОПК с уникален №4321 (л.157), получена в дирекцията на 18.11.2013 г. Тъй като плащане не е постъпило, е издаден изпълнителен лист, изпратен за събиране с писмо с уникален №4695 (л.159), получена в дирекцията на 12.12.2013 г.
С молбата си от 14.03.2014 г. жалбоподателят [фирма] моли да му бъде възстановена сумата от 100 лв., внесена като допълнително възнаграждение за вещо лице по делото. Твърди, че сумата е платена на отпаднало основание.
Съдът намира молбата за неоснователна.
Разпоредбата на чл.77 ГПК предвижда, че ако страната остане задължена за разноски, съдът постановява определение за принудителното им събиране. С влязлото в сила Решение № 5200 от 24.07.2013 г., с оглед изхода на делото е осъдена дирекция "ОДОП"-гр.С. да заплати в полза на Административен съд-София град сумата от 100 лв., представляваща допълнително възнаграждение за вещо лице по делото. Безспорно е, че длъжникът Д"ОДОП"-гр.С. не е изпълнил задължението си.
В случая е извършено плащане на чужд дълг, тъй като е платено задължение на Д"ОДОП"-гр.С.. Платецът обаче е "В." с ЕИК по Булстат:[ЕИК], а не [фирма] с ЕИК по Булстат:[ЕИК]. Става въпрос за различни правни субекти по Търговския закон – едноличен търговец и търговско дружество. На това основание не може да се удовлетвори искането за връщане, предявено от [фирма]. Нещо повече -платецът, изпълнил чуждото задължение, дори не е страна по делото.
Искането е неоснователно и на самостоятелно основание.
Не може да се приеме тезата, че че сумата е платена на отпаднало основание. По делото кредитор е АССГ, но основанието за заплащане на паричното задължение е възнаграждение за вещо лице, а сумата е постъпила по депозитна сметка на съда за вещи лица, свидетели и гаранции. Паричното правоотношение между съда и вещото лице се е погасило с изпълнението му, като вещото лице е получило възнаграждението, дължимо му по силата на съдебен акт. С получаване на сумата с целево предназначение от вещото лице е изпълнена хипотезата на чл.56, изр.първо, in fine от ЗЗД, съгласно която при изпълнение на чуждо задължение поради грешка, изпълнилият го може да иска връщане от кредитора, освен ако последният се е лишил добросъвестно от документа за задължението. В последния случай законът предписва, че този, който е изпълнил задължението, встъпва в правата на кредитора. Ето защо зле платилият платец следва да насочи претенцията си към длъжника - дирекция "ОДОП"-гр.С..
Така мотивиран, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя [фирма] с ЕИК по Булстат:[ЕИК], да му бъде възстановена сумата от 100 лв., внесена като допълнително възнаграждение за вещо лице по адм.дело № 8737/2012 г.
Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: